आस्ते स्मरन् सकान्ताया हृतायावालिना कपिः।
वृषोयथोपसर्य्याया गोष्ठे गोर्दण्डताडितः॥ ५२॥

ज०म० यद्यनवद्यस्तदा कथमस्य पत्नीभ्रातृवधदृत्याह आस्तेदृत्यादि। वालिना हृतायाः कान्तायाः स्मरन्नास्ते कोऽन्यः सम्भवेत् यस्तं हत्वा त्वया मां योच्यते अधीगिति कर्म्मणि षष्ठी कस्येव वृषो यथा उपसर्य्यायाआसन्नप्रसवायागोः स्मरन् गोष्ठे आस्ते उप सर्य्याकाल्याप्रजनदृति निपातितं दण्डताडितः सन् दण्डस्थानी योऽत्र वाली॥ ५२॥

भ० आस्तदृत्यादि। तुल्ययोः सख्यनैविद्यसूचनाय पत्न्यभ्रातृवध त्वादोषदर्शनाय वा दृदमाह सकपिः सुग्रीवोवालिना हृताया: कान्तायाः स्मरन् आस्ते कुतोमया सा लभ्येति कर्म्मणि षष्ठी यथा उपसर्य्यायाआसन्नगर्भग्रहणायागोः स्मरन् वृषोगोष्ठे गोस्थाने दण्डेन ताडितः सन् तिष्ठति तद्वत् दण्डतुल्योऽत्र वाली उपस्त्रियते वृषभेन गम्यते उपसर्य्या ऋतुमत्यां पत्न्यावद्ये त्यादिना निपात्यते॥ ५२॥

तेन सङ्गतमार्य्येण रामाजर्य्यं कुरु द्रुतं। लङ्कां प्राप्य ततः पापं दशग्रीवं हनिष्यसि॥ ५३॥

ज०म० तेनेत्यादि। हे राम तेन वानरेण संगतं सख्यं अजर्य्यं अनपा यं नजीर्य्यतदृत्यस्मिन् वाक्ये अजर्य्यं संगतमिति निपातितं आदौ विशेष्यत्वेनोपात्तं संगतं तद्विशेषणमजर्य्यं कुरु द्रुतं यावत्तस्यानेन